

ראש הישיבה | **נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"**

דברים שמביאים את האדם לרפיון ידיים, ששותרים את המציאות של התורה, ועל כן יש להתרחק מהם. יש להתנתק מדברים שמנתקים את האדם מקשר לתורה. כשהיו ברפידים, מיד בא עמלק ונלחם בהם. בלבבו של האדם אין ריק. אם אין שם תורה - מיד נכנס עמלק, הוא יצר הרע. כיצד מתנתקים מהדברים שבאים לרפות את דינו?
ברצוננו "לחיות עם פרשת השבוע", עלינו להתעורר לנושא חשוב: סינון התכנים בסמארטפונים. אכן, הגיע הזמן לכך. העולם כבר לא יכול לסבול את הצד השלילי שבמכשירים הללו. כבר הוכח במחקרים רבים שהם מביאים אוטזים, בעיות קשב וריכוז, מחלות לב ולחץ דם ועוד מרעין בישינו אחרים. מגיע הזמן שבו העולם אומר: עד כאן! בואו נפסיק עם החופש המוחלט. בואו לא ניתן לכל הלכלוך של העולם להיות בכף דינו כשאנו במקומות הכי קדושים.

הצעד הראשון והמינימלי הוא לסנן את המכשיר. אל תגיע למצב שאתה מחזיק ביד דבר שלילי. אל תפעל ברפיון ידיים.
מחקרים מלמדים כי למעלה מ-80% בציבור הדתי נופלים ברשת למקומות שהורסים להם את החיים - את המשפחה, את הקשר הזוגי. האם לא חבל להרוס בידיים את הדברים הכי קדושים ויקרים לנו? הרי אדם שנופל - זה מלואו אותו לכל החיים. הוא עלול להיזכר בזה ברגעים הכי קדושים ואישיים שלו. כיצד ניתן לבנות כך קשר טוב ועמוק?
ללא סינון, המכשירים הללו הורסים את כל ההנאה, הטוב והנועם של החיים. הגיע הזמן לומר: די! הצעד הראשון לקבלת תורה הוא לעזוב את כל מה שמרפה את דינו. זו ההכנה הראויה לתורה, ובכלל - להיותנו בני אדם.

כאשר נפעל כך, יהפכו המכשירים מהדבר הרע שקיים היום, לדבר טוב. הזכרנו פעמים רבות את דברי ה"לשם" (ספר "שערי הלשם" חלק א', סימן ט"ו, פרק א' בסוף אות ו'), שכל כח מופיע בתחילת הדרך בצורה של רע, כיון שרק כך הוא מופיע במלוא עוצמתו. רק אחר שהופיע הכח במלוא עוצמתו, ניתן לתקן אותו ולהפוך אותו לטוב. מכשיר מסונן הוא מכשיר שהפך מרע לטוב.
אנו יכולים להיות חלק מהטוב הזה. אנו יכולים לסייע לכך שיושפע על העולם שפע של חסד ורחמים, שהופך את הרע לטוב. זו הזכות שלנו, ועלינו להירתם לה.

מתוך שיעור שהועבר בתאריך י"ז שבט ה'תשע"ו
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה

פרשת מתן תורה פותחת כך (שמות י"ט, א'-ב'):
"בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם הַיָּהּ הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינַי, וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגְדַת הַר." (הק"ר)
חז"ל דורשים את הפסוק הזה בצורה מיוחדת (ילקוט שמעוני תורה, רמז רע"א): "אמר הקב"ה לישראל: בני, היו קורין את הפרשה הזו בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלין את התורה, שנאמר (שמות י"ט, א'): 'ביום הזה באו מדבר סיני, אימתי, 'בחדש השלישי'."

אנו יכולים לחזור ליום הזה של עמידת ישראל מול הר סיני, ולקבל את התורה מחדש.
על הפסוק השני, מקשים רבים מן המפרשים (עי' העמק דבר), שלכאורה הוא פסוק מיותר, הרי כבר נאמר בפסוק הקודם שבאו למדבר סיני, ולשם מה יש צורך לחזור על כך שוב?
ומבארים, שפסוק זה מלמד את ההכנה הנדרשת למתן תורה. כדי שיעם ישראל יוכל לקבל תורה, עליו להיות ראוי לכך, והפסוק מלמד מה יש לעשות כדי להיות ראויים לתורה.

נעמוד על הדברים לאור דבריו של "אור החיים" הקדוש, שמפרט שלושה עניינים שנלמדים מן הפסוק (במאמר מקוצר זה נעסוק רק בענין הראשון): "אכן כוונת הכתוב הוא להקדים שלשה עניינים הם עקרי ההכנה לקבלת התורה, שבאמצעותם נתרצה ה' להנחילם נחלת שדי היא תורתנו הנעימה".

ראשית יש לדעת, כי למרות שנדרשת הכנה כדי ללמוד תורה, בסופו של דבר התורה היא דבר נעים וכיף.
וממשיך "אור החיים": "הא' הוא התגברות והתעצמות בעסק התורה, כי העצלות הוא עשב המפסיד השגתה... ותראה כי לא תושג ההשגה אלא בהתעצמות גדול, וכנגד זה אמר הכתוב: 'ויסעו מרפידים' (שמות י"ט, ב'), לא בא להודיע מקום שממנו נסעו, שאם כן היה לו להקדימו קודם תחנותם, אלא נתכוין לומר שנסעו מבחינת רפיון ידים, כמו שמצינו שדרשו כן רבותינו ז"ל (בכורות ה') בפסוק: (שמות י"ז, ח'): 'וילחם עם ישראל ברפידים', ברפיון ידים עד כאן, והן עתה נסעו מבחינה זו והכינו עצמם לעבוד עבודת משא בנועם ה', והוא אומר: 'ויבאו מדבר סיני'."

הנקודה הראשונה היא לנסוע מרפידים, שהוא לשון רפיון ידיים. יש

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרה ובר"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חוצים כְּאוֹר הַכֶּאֱ...

1. מה שמע יתרו על עם ישראל?

2. לאיזו מילה הפוכים יש שני פירושים הפוכים?

3. מדוע לא כתוב ברבים: "ויחננו שם ישראל"?

"אנכי ה' א-להיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", וכן 'אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש'. פירוש שהם הממליכים אותו יתברך על כל הנבראים, לכן ניתקן כלל הבריאה. לבד עמלק ימ"ש שלא הכניע עצמו, ולכן לא יהיה לו תקומה לעתיד. ולכל האומות יהיה איזה ניצוץ ואחיזה בקדושה".

(שפת אמת, יתרו, תרל"ה)

